להני שמעתתא. דשרי מיקור בטבילות עינא: **בטבילות עינא דקלא.** שנתן דעתו להכירה בקול ומתמיהה לן ילפינן להתם משום חימוד הממון מייתינן ללמד משקר דלמר מר (מכות דף כג.) גזל ועריות נפשו של אדם מתאוה להם ומחמדתן: **תדע.** דטבילות עינא עדיפא:

פלניא דהאי סימניה. פלוני הרג את הנפש ואין לנו מכירין בו מעולם אלא סימנין כך וכך היו בגופו וכיוצא בו הוכ: **טבילות עינא איכא בגויה.** ומכירין אנו בו: **ואילו איכא ליה.** לשליח: **טבילות עינא בגויה.** שמכירו: **מתני' שיעול אם כולו.** יחטט אחריו ופתח משנה ר"מ דלמר (לעיל דף לד:) מטיטה בעי: **אלא ואין בו כזית.** משום דבריה הוא וחייב בכל שהוא וכדלמרינן בפסכת מכות (דף יג.) מי אמר מודים לי בשאוכל נמלה כל שהוא שחוא חייב למרו לו מפני שהיא בבריתה: **אינו סופג אלא ארבעים.** דאינו נוהג אלא בשאר: **גמ' בר פיולי.** כך שמו: **גאיס ליה.** כרבי יהודה לא היה מחטט אלא גומס מלמעלה: **אמר ליה לא סירתא.** לא בע"ס ולא ברשע אני מוסדך: **דאורי לך.** לעשות כן כרבי יהודה אורי לך: **ומאי דשייר דרבנן לר"מ.** דמדרבנן הוא דבעי רבי מאיר חטיטה: **שעל הכף.** דאע"פ שהגיד אריך אין אסור אלא מה שאוכל על הכף: **קף.** בשר הסובב את הקולית ודבוק לעצם והגיד האריך שאוכל מקצתו על גבי חותו בשר: **אמר רב פפא לרבנאי.** כדמפרש ואזיל דרבנן אית להו דשמואל: ו) סתם אכילה בכזית:

ורבנן **כאן אורי ליה אלא אמר רב ששת מאי דשקל בר פיולי דאורייתא** (ו) **ומאי דשייר דרבנן לר"מ דאי רבי יהודה אפילו מדרבנן שרי: האוכל מגיד הנשה [וכו']: אמר שמואל** ז) **לא אסרה תורה אלא שעל הכף בלבד שנאמר** ח) **על כף הירך אמר רב פפא כתנאי** ט) **אכלו ואין בו כזית חייב רבי יהודה אומר עד שיהא בו כזית מ"ט דרבנן** י) **בריה (בפני עצמה) היא** יב) **ורבנן ולר"מ הוי לתוריתא כל כמה שאוסר רבי יהודה כדאמרן בשמוך דשקל לתוריתא לר"מ ולרבי יהודה דרבנן נמי לא שייר אבל אין נראה לומר כן לפי כן הוו שלשה מחלוקות בדתוריתא דר' יהודה פליג אההוא תנא דאמר לא אסרה תורה אלא שעל הכף בלבד כדאמר בשמוך ולא מסתברא לומר כן בשלמא לרבי יהודה ות"ק דיליה פליגי בדרש אבל אהא דאמר רבי מאיר ורבי יהודה בתמי' אורי לך מיכל בר פיולי דתוריתא לר"מ מאיר דלא אסרה תורה אלא שעל הכף בלבד ולית לן בשקל בר פיולי דתוריתא לר"מ דילמא סבר ר'